

Fredag kväll, aftonbön

Är Gud ett moraliskt monster? – Profeten Nahum

Vi ska under dessa kyrkodagar titta litet på fyra av de små profeterna. GT:s böcker angår oss, sankt Paulus skriver:

Ty allt som tidigare har skrivits är skrivet till vår undervisning, för att vi genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger skall bevara vårt hopp. (Rom. 15:4)

Det finns mycket lag i profetböckerna. När människor får höra om Guds lag väcker den ofta anstöt. *Är Gud ett moraliskt monster?* var ämnet för en debatt som hölls i Texas för en tid sedan. På en Youtube-video jag såg, berättade en man om hur han efter denna debatt tyckte att Gud är ett moraliskt monster, som han måste ta avstånd från. Han blev hellre ateist än accepterade en sådan ondskefull Gud som han menade sig finna i både GT och NT.

Hur kan Gud ha olika bud i GT och NT? Hur kan Guds lag innebära dödsstraff för ”småsaker” som att arbeta på sabbaten, plantera två olika grödor på en åker eller ha kläder av blandmaterial? Hur kan det finnas eviga straff om Gud är kärleksfull? Är Gud ett moraliskt monster?

Så vill jag idag börja med denna fråga om Guds lag och om straff. Sådana frågor måste vi ta på allvar. Vi ska naturligtvis ta alla frågor på allvar. Och jag vill anknyta denna fråga till profeten Nahums bok.

Det står att Nahum var elkosit, men man har inte funnit någon by Elkos. Kanske är det helt enkelt ett annat, tidigare namn på Kapernaum, som kan tolkas som ”Nahums by”, Kaper-Nahum.

För att få en ram att sätta in profeterna i vill jag nämna några årtal i den bibliska historien: Omkring år 1000 f. Kr. regerade David. Efter Salomos död delades riket i Israel (Nordriket) och Juda (Sydriket). År 722 f. Kr. gick Nordriket under för Assyrierna och år 586 deporterades Juda, Sydriket, till Babylon, till den babyloniska fångenskapen och Jerusalems tempel förstördes.

Profeten Nahum verkade i Sydriket någon gång mellan år 663 och 612 f. Kr., innan judarna hade förts till Babel. Han profeterar om att Nineve ska gå under, vilket skedde 612 f. Kr. Nineve var huvudstad i det assyriska riket. Där hade Jona predikat ungefär 175 år tidigare, och då hade nineviterna omvänt sig. Deras omvändelse verkar dock ha gått över inom någon generation, för snart blev assyrierna en stormakt som var hänsynslös och fruktad. Nordriket, Israel, hade gått under 722 f. Kr. då assyrierna erövrade det.

Så hade Gud alltså använt Assyrien som sitt vredesris, som sitt verktyg för att straffa Nordriket Israel för deras avfall. Men Nahum framhåller att Nineve kommer drabbas av Guds dom och få sitt straff:

*Herren är en nitälskande Gud och en hämnare.
Herren tar hämnd och vredgas,*

*Herren tar hämnd på sina ovänner,
han har vrede i förvar åt sina fiender.*

Men hur kan en god Gud vara vred? Låt mig ställa frågan: Är det nu tokigt eller riktigt att bestraffa synden? Vi kan ta en liknande fråga från våra jordiska förhållanden, från vårt samhälle: Är det tokigt eller riktigt att bestraffa brott? Ska de som stjälar eller mördar bestraffas? Ja, det anser i princip alla, oavsett livsåskådning. En god person måste ta avstånd från och fördöma brottsliga handlingar, det inser man.

Men inför Guds domstol och Guds lag protesterar man. Varför då? Man vill naturligtvis inte stå själv som anklagad. Man vänder sig mot Guds vrede och straff, och detta bottnar i att man anser att synd mot Gud inte är särskilt allvarligt.

Att hävda att Gud är ett moraliskt monster och av den anledningen bli ateist är att såga av grenen man sitter på. För blir man ateist, säger man att det inte finns något högre rätt och fel. Genom att bli ateist avsvär man sig möjligheten att det skulle kunna finnas moraliska monster! Ett sådant påstående blir då en självmotsägelse.

Men det är Gud som har skapat oss människor och hela vår tillvaro. Han har gjort oss, inte vi själva. Är det då en struntsak att vända honom ryggen och att inte vilja följa hans bud? På allt sätt vill en oomvänd människa bortförklara Guds lag. Vi borde i stället lyssna till vad Gud har att säga. Han kanske vet mer än vi?

Gud säger att han är **helig**, och att vi också ska vara det. Synden är hemsk, och den har med sig eviga straff, säger Bibeln. Det står i Hebreerbrevet *Låt oss vara tacksamma och tjäna Gud efter hans vilja, med vördnad och fruktan. Ty vår Gud är en förtärande eld.*

Och Assyrien hade vänt Gud ryggen. Därför förkunnade Nahum:

*Se, jag är emot dig, säger Herren Sebaot.
Jag skall låta dina vagnar gå upp i rök,
och dina unga lejon skall förtäras av svärd.
Jag skall utrota ditt rövade gods från jorden,
och röster av dina sändebud skall inte mer höras.*

*Vem kan bestå inför hans förbittring,
vem kan uthärda hans vredes glöd?
Hans vrede brinner som eld och klipporna rämnar inför
honom.*

Men Nahum förkunnar inte bara lag. Han predikar också evangelium, Guds godhet:

*God är Herren, en tillflykt på nödens dag,
han känner dem som flyr till honom.*

Nahum predikar för Juda att Gud har allt i sin hand och att de inte behöver frukta. Han har låtit Assyrien plåga dem, men det ska ta slut:

*Hur starka och många de än är,
skall de ändå mejas ner och försvinna.*

*Jag har plågat dig, men skall inte plåga dig mer.
Nu skall jag bryta sönder hans ok över dig,
dina band [som höll dig fången] skall jag slita av.*

*Se, över bergen kommer han som frambär gott budskap,
han som förkunnar frid.*

Fira dina högtider, Juda, infria dina löften.

*Ty den onde skall inte mer dra fram genom dig,
han är helt tillintetgjord.*

Kan en god Gud utdöma eviga straff? Ja, Bibeln säger det. Gud är Gud, och det är vi som ska lyssna till vad han säger och inte vi som ska diktera för honom hur han får vara. Men vi ska inte bara lyssna till att det finns eviga straff, utan också till att Gud tar emot alla människor. Han vill att alla ska bli frälsta. Jesus har dött för hela världens alla synder, och i hans namn finns salighet och frid för dig och mig. Detta är syftet med lagpredikan, att vi sedan ska höra evangelium och tro det. Låt oss därför inte avvisa lagen, utan låta Guds dom gälla. Vi ska ge Gud rätt, först om lagen och sedan i evangelium. På så vis blir vi Guds barn, som för alltid ska få vara hos honom i himmelen. Amen.